

۶۔ ار تکھو سو تر کے والوں وی بھاگے۔ آچار یہ او جھانے
می بھجو تیجے لہے شو پد سپت۔ نئے نئے ہر شانے
۷۔ مور کھ ششیہ کرے شدھو گیا فی دھیان چیدھن سنگی
اپکو پلو سد گئی کرتا۔ موه متھیا تو ور بگی ।
۸۔ راج کڑہ ساگن چنتک۔ آچار یہ پد جو گی
باونا چندن ستم رس و چنے۔ رنج تام کھ می بھو گی
۹۔ جن شاسن کو پر گٹ کرے جگہ بسواد عیا یئے تپ پو نیا
آتمارام آند کے دعیا تا۔ کدی یہ نہیں من دینا
اس کے بعد کادیم پڑھنا اور پھر منتر پڑھنا۔

منتر اوم پرنیک شرنیک پانچھانے جلا دیم یکجا فہرے جواہا

پانچھانی شرمی سادھو پدلو حا

دوہا

سادھو سمجھ دھارتا۔ دیا تنا بھنڈا ر

وہ ۲ براند ریم دم یت سمجھی نہو نہو سپت کار

(رائج چند کافی - تال و بیپ چندی)

اپنی مٹھی جن ارجمند من کر رے کر رتے کر رے کر رے
اس سوری جن واچک نتھی سیوا نسبتی گفتگی شدھ وھرے
کام مھوگ جل دوڑ تجھیں اردوھوکل جنم ترے ترے ترے
۴۔ باہیہ ابھیتھی کرختی نواری - مکتی پنچھ پک وھرے
انگ اشٹ چت چوگ خادھی پاپ پونگ سب جرے جرے جرے
۵۔ سکل و شے وش دوڑ نواری - مھو دتاپ سوہرے
شدھ سروپ رمنتا رنچی - زمل زر مد ورے ورے ورے ورے
۶۔ کاؤسک مدرادھیر دھیان بیں - آسن سنج سچھرے
تپ پیچ ویپے دیا در پو تر بھوں بندھو سکرے کرو کرو کرو
۷۔ آیسو مٹھی پوچ سہنکر - آشم آند بھرے
شتر و متر سحم جنم مرن کو جگت موش اک کرے کرے کرے

دوہا
کھشما مکتی رجھو فرتا - سعیہ اپنیں بثرم
تپ سنجم لکھو رمنتا بر بھپری مٹھی دعزم

(درگ دیش بھری)

انچلی۔ چند چھن آئند منی راج و ند سب کٹت پھنڈ بھوی پوچ ج زنگ
من میں امتنگ سمتارس بھینیا

۱۔ چم ترو بچو لے چیت بھر نگ۔ آتم سنوت شے اوہک زنگ
ہن پڑیے لے مکر ند چنگ۔ ہو کے آئند کو چر کر لینا
۲۔ کشا نے ٹارپن اندر می رو دھن لکھت کائے پاہ منی شدھ بولو وھ

سنجم سترے من شدھ سودھ۔ مجھے رن میں جو دھن میں نہیں دینا
۳۔ اٹھاے سہہم شیلانگ وھار۔ جھینیا یت اچل آچار پا پر
نودھ گپی سے برجم کار۔ آتم اجارت بھوؤن دو دینا
۴۔ بے دواش و وھ تپ کرت چنگ۔ دلن دلن شدھ سیم ہر پھت زنگ
سو ناکی پرے وھرے پرکھ چنگ۔ چیت میں امتنگ سنجم رس لینا
۵۔ دیش کال انو ماں نند۔ سنجم پالے منی راج چند
یئے ہرش شوک پرماد وھند۔ آتم آئند انو بھورس میں
اکے بعد کا دیم پڑھنا اور بھر منتر پڑھنا
منتر اوم ہر بندگ شرنگ ... سادھوے جلا دیم یجا مہے سواہا۔

میہمی نشری سمیک درشن مددوچا

دو بار جنور بجا شست تتو میں - رُچی لکش چت دھار
سمیک درشن پر نمیئے - مجھو و کھ مجھن ہار

(ماڑھ بکراز - تہاری گئی رے انادی نیند)

انجی - مرٹ گئی رے انادی پیر - چیدا نند جا گو تو سہی

۱ - و پرست کدا گرد میتھیا روپ ہے - تیا کو تو سہی
جنور بجا شست تتو رُچی - روگ لا گو تو سہی

۲ - درشن پن گیان منہیں مجھو یئے - ما نو تو سہی
بننا گیان کے چران نہ ہو وے - چانا نو تو سہی

۳ - فشے کرن روپ جس نزل - شکستی تو سہی
۴ - مجھو کرت روپ سب چندی و سکتی تو سہی

۵ - ستائند ہر خ دھرم پر گٹ کر - چھانو تو سہی
کرن رُچی ا جھلے بہو ملنے - مٹھانو تو سہی

۶ - سادھیہ درشت سرو کرنی کارن دھار و تو سہی
ستو گیان رخ سمتی مانی - کارو تو سہی

۷ -

۷۔ آتمارا صہ آشند رس لینو۔ پیار و تو سہی
جنور بجا شست استیہ مالی کر۔ سار و تو سہی

دوہا۔ دیو و حرم کو رو تتو کی ستد بہنا پر بنایام
ساتوں مل کے میٹ گئے۔ سیمیک درشن نام

(درگ پرج)

- ۱۔ اچلی سیمیک درشن پوج لے جنم مٹے من جھولوا
- ۲۔ مل اپشم کھے اپشے۔ کھیسے درگ کھولوا
- ۳۔ ترمی دوھر بھنگ سکم درشن۔ جنور رام بولا
- ۴۔ جن دہرے درٹرنگ گئے۔ انو بھور سن گھولوا
- ۵۔ رنج پر ستا گیان سے۔ جنم کر می رنگ چو لا
- ۶۔ پانچ دار اپشم ہے۔ کشے اپشم ڈرو لا
- ۷۔ سنکھیا تپت سو جائے۔ کشے راندو امو لا
- ۸۔ جس بن گیان گیان ہے۔ درقی ترزو کوئی مولا
- ۹۔ سکھ بڑوان نہ بھوئی ہے۔ سماکت بن بھولوا
- ۱۰۔ سسٹ سسٹ بول المذکر یو۔ گیان چران اندا لا

مجھوں میتھیا وہیں کو - داوانیں تو لا
۔ سب کرنی کامول ہے - شتو پنچھڑا مو لا
ورشنا تیزیج آتا - آخر رنگ رو لا
(اسکے بعد کامیم پڑھنا اور بھر منتر پڑھنا)

منتر اور ہر نیک شر نیک ... سمیک و رشناۓ جلا دیم بجا ہے سوا

سماں تو پلیں مشری سمیک گیان پوچھا

دوہا - میتھیا موہ کپنچھڑ ہی - الیہ تم کرے دُور
رنج پرستا سُہو لہے - گیان ہی نرمل سور

(دراگ بھیر وی)

اپنی - گیان سہنکر حید پھن سٹکی - سپتہ بینگی مت سارے رے
ا - قددھ گیان میتھیا تو میٹے سے - گیانا درن وڈارے رے
کھٹ درویہ نانا بودھ سُر و پے - رنج اچھا سب دارے سے
ا - گور و سیوا سے یو گیتا پر گئے - سیہا اپا دمیہہ کارے رے
گییہ افت سمر و پیں بھا سیں دمیپ ترجمہ ٹاہرے رے

۲۶

۳۔ نتیجہ انتیقیہ ناش اوی ناشی۔ مجیدہ مجید اٹھنگی سے
ایک ایک ہی روپی اروپی۔ سیا واد نے سکی رے
ہم۔ ارپت آنر پت ملکیت کو نہ۔ سادھن سید عدو رنگی سے
و اچیہ او اچیہ سانش نہی۔ آندھن دکھ رنگی رے
ہ۔ و بھا و سو بھا و می تھدھو سو بھا و می۔ ویساگ جانگلی سے
سنبھل سرو ہی دور نوارے۔ آخر سکم رس حنگی رے

دوہا۔ سوت سبیت سوچی و ت۔ کچ و کر پنڈ مچھار
ونسے نہیں تم شرست بیت۔ پامے مجوکا پار
انچل۔ سب میں گیان و ت بڑھ بیر۔ کائے سکل کرم خیچ
ا۔ مجکش مجکش نہ بھین جانے۔ گیا گیہ نہیں پچھانے
کاریا کاریہ نہ جانے کیر۔ سب میں گیان ...
۴۔ پر تھے گیان ہی دیا پچھانے۔ اگیا نہ سو نہیں جانے
ایسے کہے سیدھا نتے ویر۔ سب میں گیان ...
۵۔ شر وھا سکل کریا کا مول قیس کا مول ہی گیان امول
پچا گیان وھر و من وھیر۔ سب میں گیان ...

۴۔ پانچوں گیاں میں شرُت پر دھان بسو پر پر کاشے تمہارا
 جگ میں اتنی اپنکاری ہے۔ سب میں گیاں ...
 ۵۔ لوکا لوک پر کاشن ہارا۔ تر ٹھوں سیدھی راج سکھ مجھارا
 سست چوت آتم رام حکم بیہر سب میں گیاں ...
 اسکے بعد کادیم ٹپھتا اور بچر منتر پڑھنا

مشتراء وہ ہر شر نیک ... سیک گیا نائے جلا دیکم بجا میہے سواہا

اسٹھوں شرمی سہیک چار تر مدد لو جا

دوہا سکل حجم پورا کرے۔ نہیں وراد سے لپش
 آزاد عالم چار تر کو۔ ایہہ جنور اپسیں

(لبندت۔ ہورنی)

نیک۔ بندے کچھو کرے کافی رئے جاتے زمجھ سچل کرائی
 ۱۔ گیاں تناچل چرن سُر زگا۔ زاشنستا عتمانی
 آش رو رودھو مھوال بُندھی ترسی گیاں پا تر سکھدلفی
 ۲۔ دھار چرن نہیں بلے مولے۔ زنک راجیہ پروافی

بارہ انگ پڑئے جس میں - کیونکر ورنی جانی
 سہ تتو من جس مول سُنہنکر - پدر منا میٹ جانی
 سکل سیدھی انوکھل ہوئے جب ستم دسم سیشم پانی^۱
 نہ سامائیک آدمی پنج بھیڈ ہیں - دش و دھو دھرم ہلائی
 سخور ستمتی کمپتی آدمی لے - ایہہ جس نام پر جانی
 ۵ - اکشائے آفی آجھوں زمل - مدن کدن چت لائی
 آتمارام آند کے داتا - چار تر پد سُنی مجھانی

دوہا - دش سرو ورتی محالی - کرہی بیچی ابھیرام
 لئے چار تر سدا جیو سریکچے تاس پر نام
 دراگ کمماچ بھری بین تالی

انچلی - چار تر مجھ من مانارے بھوکیا
 ۱ - تردن پرے ہے سب دکھ تھنڈی - کھٹ کھنڈ کیرا رانے
 چکر ورنی سیشم سریمی وریا - چار تر اکھے سکھد انا
 ۲ - زمک ہو اچار تر اورے - راند ترند پوچانا رے
 اسرن صمرن چپر تر ہی وندوں رست چد آند بھرنا رے

ہو۔ پارادہ ماس سفیم پر پیاۓ۔ اُوتھے سکھ ہی کرمانارے
تسلسل سکھ ابھی جاتی ہے تے اُپر سو چار تر مہانارے
ہ۔ چھتے اشت کرم کا سنتے۔ رکٹ کرے سب تھانے
چار تر نام زمکیتے بھا شیو۔ تے وندوں گن ٹھانارے
ہ۔ چار تر سوی آتماناںو۔ رنج مسو بھاؤ رمانارے
موہ دنے نہیں بھرمن کرت ہے تب توں آنکھ لانے

اس کے بعد کاویم پڑھنا اور پھر منتر پڑھنا

منتر اوم ہرنگیک شرنگیک سمیکھا پر ترائے جلا دیکھ بھانجے سوا ہا

.....

نیں شری سمیک تپ پد لو جا

دوہا بکرم در حنمولنے۔ ور کنجراتی رنگ

تپ سکوہ جے وئت ہی۔ نونو من چنگ

دچال رام کلی تیر ادرس بھلے پایو)

انچلی۔ شری تپ مجھ من بھایو آنسند کر

اچھا رہت کشاۓ نواری۔ در وصیان سب ہی مٹایو

باہمیہ اچھیتے رجید سُہنکر - زر ہے تک چت ٹھالو
 ۴۔ سرو کرم کا مول اکھاری شور منی چت لا یلو
 انادی سفتی کرم اچھیدی - چہاند پا یلو
 ۵۔ یوگ سنیوگ آہار نواری اکبر یتیا پر آیو
 ائتر مہورت سرو شوری - رنجستا پر کیا یو
 ۶۔ کرم لکھا چت چپنک میں جارے چشمہ سہب سکھ دایو
 قس بھو مکتی جانے چنند جی آور یوتپ برمایو
 ۷۔ اموہی آدمی سب لبھی بھو جاس پسا یو
 اشت مہا سیدھی نوندھی پر کئے سوتپ چن مت گایو
 ۸۔ شو سکھ محل سر زر و سپرد پشپ سماں سو بھایو
 سوتپ سر رُز و سحم نیجیہ و ندوں میں ونچت محل دایو
 ۹۔ سکر و مغل میں پھو مغل چینور تنتر سوں گایو
 سوتپ پر ترہون کال میں نیئے آتما فرم سہایو

*.

۱۰۔ اچھار و دھن شوری پر نتی سمتا جوگ
 تپ ہے سورج سما درتے رنج گن بھوگ

(لگکہ سور ٹھہر)

انخلی۔ جن جی نے دینی مانے ایک جرمی
 ایک بھجوں بند پرچ و ش ناگن سونگھت ٹرت مری
 ا۔ سمتا سور پر گن چھارہ بی۔ سحم رنگ رنگ بھری
 آچل سما دھی تپ پدرستاں۔ فرمتا موئ جرمی
 ہ۔ پوک اسکلکھی جنور بھجا شت۔ تو پوک لکھیہ کرمی
 کرم او لمبین بھجوی مئن شدھے۔ کرم جنچیر جرمی
 ۴۔ آکم نو آکم کرمی بھیجیے۔ آتم زمن کرمی
 سپت نئے سست خنثی انگھو در لکھت میں ہی رو بھی ہرمی
 ہم۔ ایہہ تو پوک شدھا رچن کر کے۔ رچن لکھت میں ہی دھرمی
 چھلاندھسن۔ سچ و لاسی۔ بھجو وان داد کرمی!
 ۵۔ سہرمی پال سیدھو چکرو آرا دھی۔ تن من روگ سہرمی
 فو بھوا نہر شو کمالے۔ آتما شد بھرمی

(اسکے بعد کاویم اور بھپر منتر ٹپھنا)

منتر، اوم ہرنگیک شرمنگیک سپتکم تپے جلا دکیم بھا مجھے سوا ہا

کلکشن

(خیالگانہ تال کھرودا)

(بلڑز - محبوی نند و جنند جس ورنی نہ - یہ چال)

- ۱۔ محبوی وند و جنند مت کرنی نے
- ۲۔ امام نو پر منڈل گئی ورنی - چار بیساں دلکھ سر فی نے
- ۳۔ سیک سات نئیں سب جانی - آوری کمٹی وہر فی نے
- ۴۔ بشری تپ کچھ نجبو منی ور منی پتی - وجہ رنگ شوری چڑی نے
- ۵۔ بستیکہ کپور کھشنا جم او تم - پدم روپ اگھڑنی نے
- ۶۔ کیرتی وجہ کستور سلکندھی - منی تمر جاگ سر فی نے
- ۷۔ بشری گور و بھی وجہے ہمارا پاہ رجہیا نہد جوں سر فی نے
- ۸۔ چیرا گام بہاں سنگھر جھے اندر سلکھ سمجھت اودے کرنی نے
- ۹۔ نن کے کھن سے رچنا کینی سلکم بیت اگھ سر فی نے
- ۱۰۔ دسویک انکے اندو شجو در شے - پی اندر سلکھ دہر فی نے
- ۱۱۔ رہی چو ما سر یہ گئی کھایا - آتم شو و دھو پر فی نے

(نو پر پوچھتم شدھ)

فہرستِ کتاب

شیخیت

۱۔ لاکھی پھری را مصنی را حبین قصور۔

۲۔ لے کے چند نیپال حبین قصور۔

۳۔ لازم شد تاہ بہاری لال حبین صراف قصور۔

۴۔ لازم تیار لال نیارسی و لال حبین مسرمبو قوشادی شریعت۔

۵۔ لار بیکھی مل شہر ارج ہو شیار پور بقوع شادی شہر ارج۔

۶۔ لاگن خنیپ سیار لال حبین ہو شیار پور بقوع شادی سیاریں۔

۷۔ حبین کوئے سوسائٹی لامور۔

۸۔ لار روپ کشور ممبر مسئلہ نہ۔

प्रस्तुतकृति के रचिता जैन जगत के प्रसिद्ध विद्वान व लेखक आचार्य श्री विजय नन्द सूरीष्वर जी महाराज (श्री आत्मा राम जी महाराज) हैं। आप का जन्म पंजाब के फिरोजपूर ज़िला में हुआ। आप के पिता महाराज रणजीत सिंह की सेना में सैनिक थे। छोटी सी आयु में आप के सिर से पिता का साया उठ गया। आप को संसार की असारता का अनुभव होने लगा। आप का संपर्क जैन मुनियों से हुआ। आप ने अल्प आयु में मुनि दीक्षा ग्रहण कर आचार्य पद को प्राप्त किया। अनेकों ग्रंथों की हिन्दी भाषा में रचना की। अनेकों बार तीर्थ यात्राएं कीं। आप ने अनेकों पूजाओं का निर्माण किया है। प्रस्तुतकृति में जैन श्रावक के लिए करणीय कर्तव्यों में पूजाओं का संग्रह कि किया गया है। यह संग्रह उस समय की उर्दू भाषा में जैन युवक मण्डल, कस्तूर (पाकिस्तान) द्वारा प्रकाशित हुआ था।